

Poznávací zájezd do Kopřivnice a do Štramberka

13. dubna letošního roku se uskutečnil první z oblíbených společných zájezdů raškovických seniorů pořádaný Klubem seniorů Raškovic. Zájezd byl hrazen z dotačního programu Moravskoslezského kraje na rok 2023 pod názvem *“Aktivní a zdravé stárnutí v Raškovících II“*.

Cílem byla tentokrát návštěva proslulého **Technického muzea Tatra v Kopřivnici** a pak nedaleké **půvabné městečko Štramberk** obklopené krásnou přírodní scenérií .

Řidič autobusu přijel na čas a na každé zastávce, na které přistupovali noví účastníci zájezdu, nabídl svým pasažérům nejen pohodlí svého vozu, ale také přívětivé a vstřícné chování. Díky jeho profesionální dochvilnosti jsme vyjeli z Raškovic přesně podle naplánovaného programu a do Kopřivnice jsme dojeli před devátou hodinou.

Málokdo ví, že Kopřivnice – městečko s 22 tisíci obyvateli, se může pochlubit pěti muzeí. Jsou to: již zmíněné 1. Technické muzeum Tatra (osobní automobily), 2. Muzeum nákladních automobilů Tatra s depozitářem rekonstruované Slovenské strely, 3. Auto moto muzeum (Oldtimer), 4. Lašské muzeum v Šustalově vile s expozicí Emila a Dany Zátokových a 5. Muzeum Fojtství.

K prohlídce jsme vybrali muzeum osobních automobilů Tatra a muzeum na Fojtství.

V budově muzea značky Tatra jsme se rozdělili na dvě skupiny, protože nás, návštěvníků z Raškovic, bylo více jak padesát. Ujaly se nás dvě příjemné, odborně zasvěcené průvodkyně a se zajímavým výkladem nás provedly celou expozicí. Dozvěděli jsme se zajímavé informace o začátcích řemeslné výroby kočárů Ignáce Šustaly i o výrobě prvního automobilu v Rakousko - Uhersku s názvem President. O rozmach výroby automobilů v Kopřivnici se zasloužila pražská rodina Ringhofferů, která začala v Kopřivnici na konci 19. století vyrábět železniční vagóny pro celou monarchii (např. v roce 1916 jich bylo vyrobeno 2000 kusů) a získaný kapitál vložili také do zdejšího rozšíření kusové výroby automobilů.

Možná si kladete otázku, proč bylo vybráno k naší návštěvě muzeum automobilů osobních a ne nákladních. Odpověď je jednoduchá. Tohoto zájezdu se totiž zúčastnily převážně ženy.

Z muzea aut jsme se autobusem přesunuli k nejstarší dochované zděné stavbě v Kopřivnici k Fojtství. V současné době je zde možno nahlédnout do života místních obyvatel v minulosti a seznámit se s lidovými zvyky a tradicemi. V prvním patře muzea právě probíhala výstava s názvem *“Kouzlo nití, křížit, kroužit“*. Obdivovat bylo možno desítky vystavených exponátů

paličkovaných krajků, klobouků, módních doplňků a paličkovaných obrázků s lidovými motivy. Součástí muzea je i přilehlá stodola, kde si mohou návštěvníci prohlédnout i několik zachovalých Šustalových kočárů.

Bohužel v době návštěvy na Fojtství začalo poprchávat, takže přesun do Štramberka a návštěva jeho městské památkové rezervace tím byla poznamenána. Z parkoviště jsme se vydali kolem jedinečné zástavby domů v kopcovitém terénu na štramberské náměstí a prohlédli jsme si tuto architektonickou památku. Pak jsme se rozdělili. Někdo si zašel na malé občerstvení do cukrárny, někdo navštívil některou z místních restaurací. Posílení výletníci se pak i přes nepřízeň počasí vydali na známý kopec Štramberskou Trúbu, jiní zamířili na protilehlý vrch Kotouč. Kotouč je obestřen tajemstvím majícím prazvláštní atmosféru. Podle archeologických nálezů zde žili lidé již v pravěku, v době bronzové, a nacházejí se zde stopy po Keltech i Slovanech. V minulosti navštěvovaly toto posvátné místo tisíce poutníků. Putovali sem k poutním kostelům, které však nechal císař Josef II. zrušit. Kotouč není zajímavý jen historicky a svými archeologickými nálezy. Je jedinečný i svou flórou. Rostou zde vzácné a chráněné rostliny. My jsme si prohlédli jeskyni Šipku a vydali se po cestičkách na prohlídku přírodní galérie soch našich velikánů od sv. Václava po prezidenta T. G. Masaryka. Shora jsme se ještě podívali na vápencový lom, který ukrojil již kus tohoto kopce a vydali jsme se zpět k autobusu.

Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili v restauraci Maryčka ve Vyšních Lhotách na výborný pozdní oběd či časnou večeři. Poté nás pan řidič opět rozvezl a vysadil co nejbliže našich domovů.

Jan Muroň